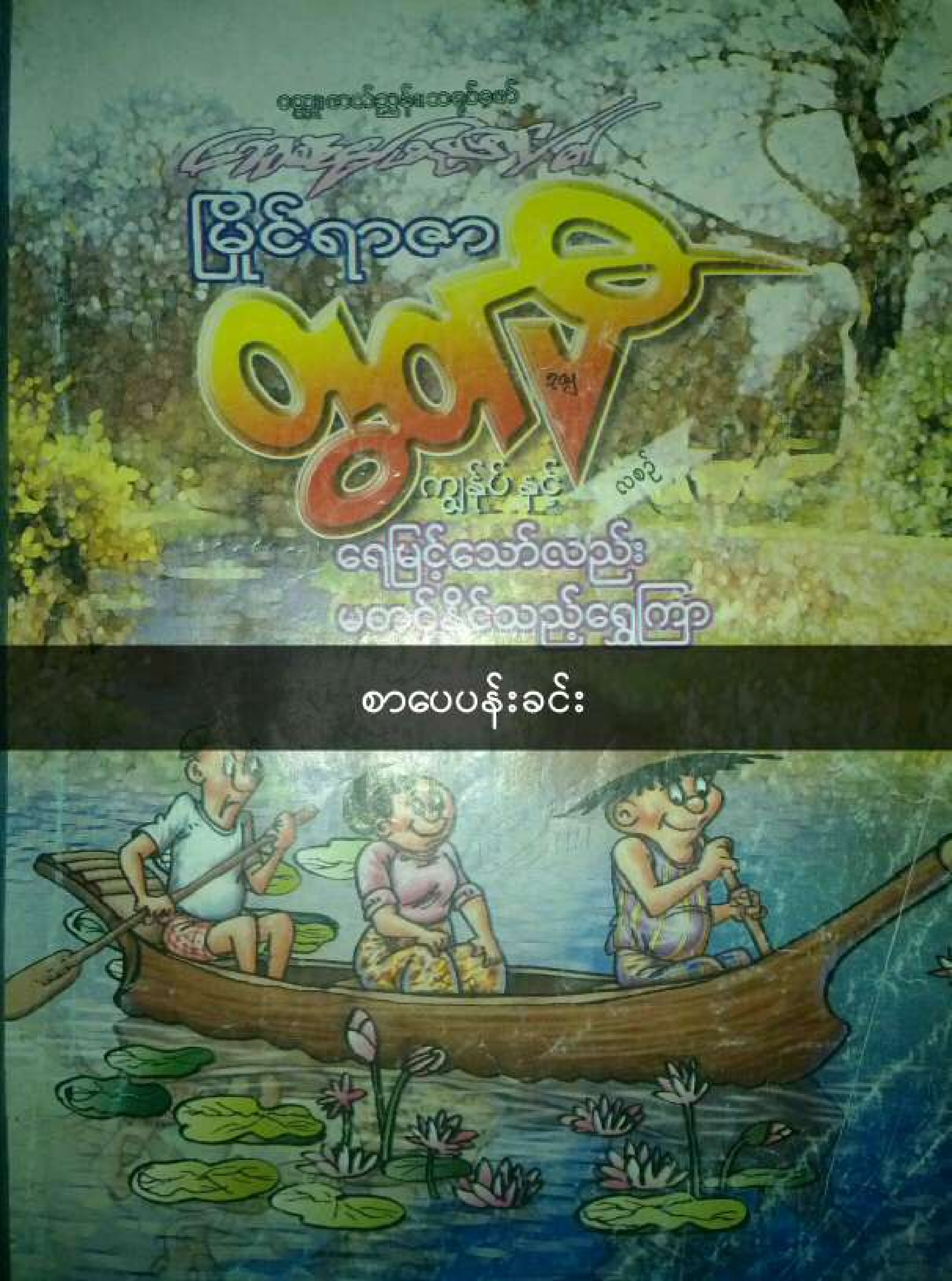
မြိုင်ရာဇာ
ရေမြင့်သော်လည်း
စာပေပန်းခင်း

စာပေပန်းခင်း

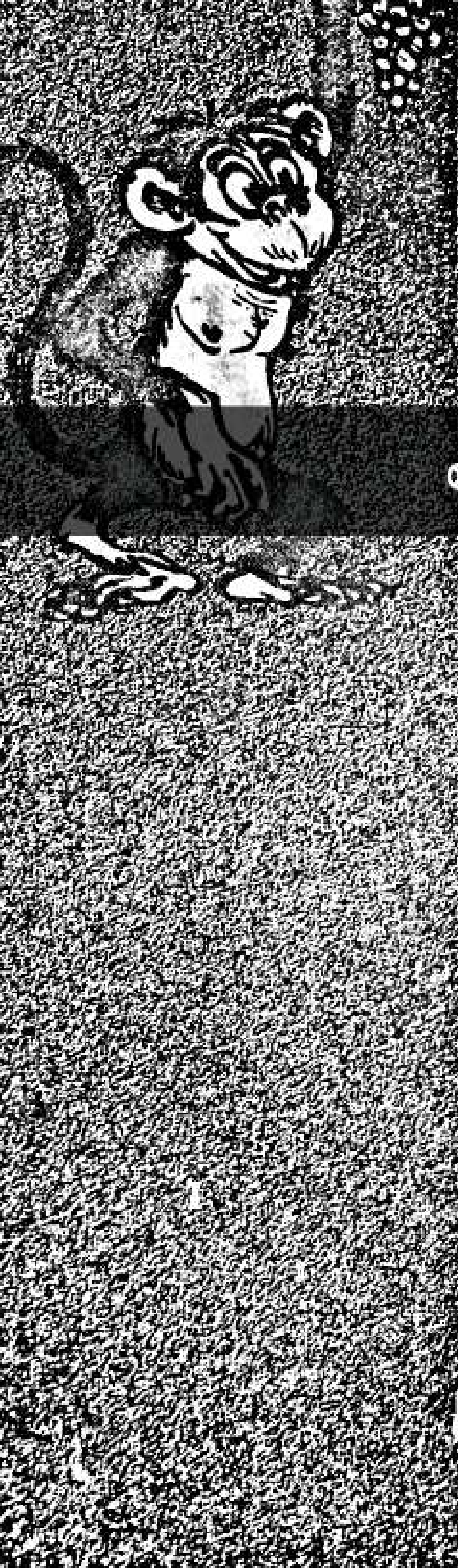

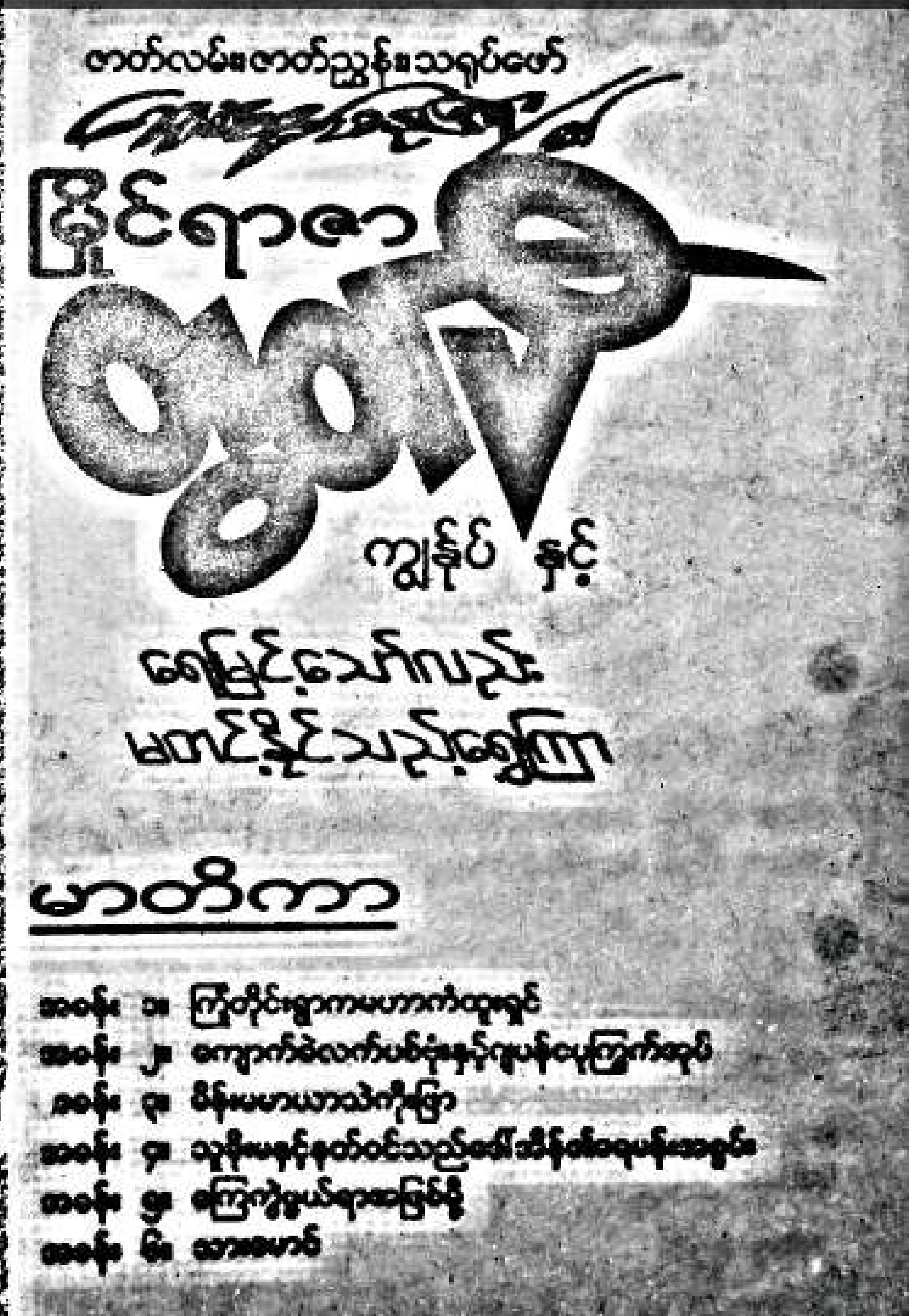
ဇာတ်လမ်း•ဇာတ်ညွှန်း•သရုပ်ဖော်
မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ် နှင့်
ရေမြှင့်သော်လည်း
မတင်နိုင်သည့်ရွှေကြာ
မာတိကာ
အခန်း ၁။ ကြံတိုင်းရှာကာမဟာကံထူးရှင်
အခန်း ၂။ ကျောက်ခဲလက်ပစ်ဒုံးနှင့်ချုပ်နှောင်ပုကြွက်ဆုပ်
အခန်း ၃။ မိန်းမယာသဲကိုရှာ
အခန်း ၄။ သူရိုးမနှင့်ဓုတ်ဝင်သည့်အခါသိန်းစိုးရပ်ဆောင်း
အခန်း ၅။ ကြော်ကျွေးဖွယ်ရာစခြှမ်းမို့
အခန်း ၆။ ဆောမောင်

အခန်း (၁) ကြိုတိုင်းရွာက မဟာကံထူးရှင်

စာပေပန်းခင်း

လာလေ သူကြီး ရဲ့ ဘာတွေလိုက်ကြည့် နေတာလဲ... လာ... ထိုင်... မုန့်အေးအေး အကြမ်းလေး သောက်ဦး

သူကြီး ကိုရွှေက... ဘာကိစ္စများတုန်း

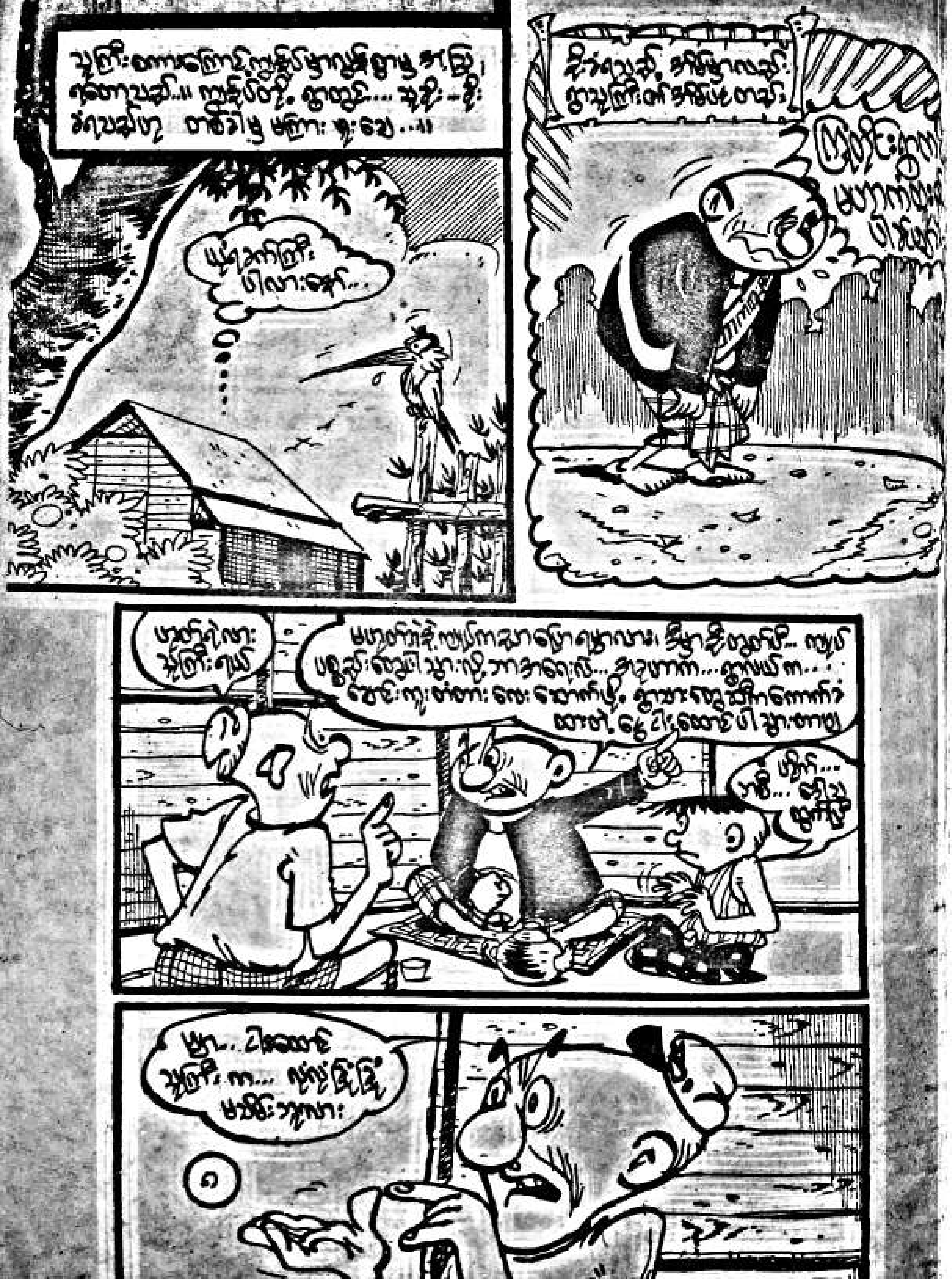

ဟုတ်ရဲ့လား ဦးကြီးရယ်

၁၀

၁၁

အဲဒါကို ပြောဖို့ လွန်းလို့ လာတာ ဦးဘူမှာ ယုံယုံတယ်..။ ဦးသူ ဦးတွတ်ပီ ရှယ်၊ ဖိုက်ကလေး မယ်.. သက်ကြီး ဝေါ်ခါး ပဲဆိုစွဲလောက်ကို ရှာထဲမှာကျေးလွှဲမယ်..။ ဦးတွတ်ပီ ဆယ်ရှား သေနတ်ကို ယူခဲ့!
မှန်တယ်... မှန်တယ် ဦးကောင်းကိုမိစေ... ကျုပ်ငွေ ပြန်ရချင်... ပြောပြီးမှတော့ ကျုပ်အကြောင်း ကောင်းကောင်း ကြီး ပြမလိုက် မယ်....

ကောင်းပြီ ဦးကြီး ဦးကြီး ကိစ္စပါ... ကျုပ် ကိစ္စ... စိတ်ချသွား

သူခိုးကား သူကြီး အိမ်ကိုတော့ ရှောင်ပေလိမ့်မည်။
၁၄

အခန်း (၂) ခေါ်ချာကပ်စ် လက်ပမ်ဖိုးနှင့် ဂျပန်ငပုကြွက်ဆုပ်

ကျွန်ုပ်တို့၏ တောတွင်းလမ်းကား မြို့ကျပြီ ဘိုသချိုင်း လမ်းမှ ဆက်တောသည်။
မိုးတွင်းရောက်လှည့် တောလမ်းတွေ ပျက်တော့ အခက်ရှိ ရတာ... အခုရောက်တာပဲ ဆရာတွတ်...
ဟို မြို့ပြတော့... ဘယ့်နှစ်ရာသီ မပျက်နေတာ ပက်ဘော ယောက်ျား တော်သေးတာပေါ့ ကွာ...
ဆရာတွတ်... ကျွန်တော်တို့ သောင်းဘောက် တွေထဲ ဘယ်သူကောင်းမှ သူက မသေကွယ့်
အမယ်လေးဗျာ... အမောကြီး ဘိုတာ... မှန်ပျက်သွားပေးပါ
ဟောဟဲ့ မဖော့က... တောကက်တစ်ကော ပေးပြီပြီ... ဦးမောင်ရဲ့ ဆောက်ရုပ် ပေါ့...
၁၇

၂၀

...ကလေး က... ကျောက်တုံး ကောက်ခဲ့ပြီး
...လောက်ကောက်လေသည်..။
ဖုံးဆယ့်ဖုံး ဖုံးဆယ့်လေး ဖုံးဆယ့်...ပေါ ငါး... ဟ! ဖုံးဆယ့်...ပေါ ခြောက်...
ကျွန်ုပ်မှာ ကျင်းနှုတ်မယ်... နဲ့သော ကြွက်စွမ်း ကောင်းတစ်ကောင် တလေကို သေနတ်ဒိုပြီး ရိုက်ဖို့လေ...
ကြွက်မသား တွေမ တော
ဒီ...ဒီမှာ...ဆရာတွတ် ကျောက်ခဲတွေ....
ဟုတ်ပြီ.. ဟုတ်ပြီ... ဗွန်းထိမှ ကြွက်တွေကို လောဒ်ကြို အပေါ်ကနေ ကျောက်ခဲနဲ့ ထုပေါ့
ကျွန်ုပ်ပစ်လိုက်က မှန်လေစွ ကြွက်ခြေ ခဲ့ပြီတည့်ပါသည်။ ထိမှန်ကာ...ဖောက် ပြန့်ခဲ့ရာ..။
ဟား ဟား ဟား ဆရာတွတ်ရေ... အမှိုက်ပုံမို့ ရာ. အောက်တစ်လှည့် ဟား ဟား-ကား ဒိုး ကား ဒိုး—

ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲ၌ ပျော်လာတော့၏။

သရဲတွေ... သရဲတွေ... မကြီး မယ်ရိ. ကြောက်ခဲ့ရတဲ့ကောင်ကို တွေ့တာမျှား... လက်ပံပင်ပုံ လို ဖိုးကတော် ဖြစ်ပြီ တွေ့ရတယ်ပေါ့...
ဟဲ..ဟဲ ဒီမှ ဟန်ကျပါတော့ဗျ
ကျုပ်ပြီပါတော်မျှာ သရဲတွေ ဒီအရပ်ကြောက် တာတော် ကလေး ဖိတ် မကျန်စေနဲ့ချုတာ...
တစ် - ရေကူး
နှစ်... အသားပြင်.
သုံး - ဓားသွေး
လေး - ကျည်ဆံသရေ...
ငါး - ပစ်ကွင်းပြီ..
တော်စမ်း...တော်စမ်း ကြွက်တွေကျိုးသလောက်ဖြစ် သွားပြီ... အားလုံး သိမ်း တော့... ငါ ဆယ်ကြိမ်းသွားရှာ ဦးမယ်
၂၄
အမယ်.. သရဲတွေ ရောက်သွားပြီ..
ကျွန်ုပ်လေသံ:
ပိုက်ကလေး ကို
ရောက်ရောက်ချင်း မာနိုမ် ပြီး
ဆယ်ကြိမ်း သွားရှာတော့
မည်..။
ကျွန်ုပ်တို့ ကွင်း
ဖြစ်လည်းသမျှ-
မကျေမြို့သေ ပါတော့ကား...

ဟော... ကိုကိုတွေကိုတို့ ပြန်လာပြီ...

၂၄

သူကြီးကား ခေါင်းကို ခေါင်းမြီးခြုံပြီး ခေါင်းအုံး ပေါ်သို့ လှဲချလိုက်လေတော့သည်။
ပေမှူး သူကြီး လာပြီ..
ပေမှူးကား အိမ်ရှေ့သို့ ထိုးသွားလေ တော့သည်။..
၂၆

သူကြီး ဘာကိစ္စလဲ

အခန်း (၄) သူမိုးမနှင့် နတ်ဝင်သည်ဒေါ်အိမ်၏ ရေမန်းအစွမ်း

ဟဲ့.. ဘာဖြစ်တာလဲ
ဘာဖြစ်လို့ ကနဲ့တာလဲ
ဟုတ်ကဲ့.

ဟော... ဘာတွေလျှောက်ကြည့်နေတာလဲ

သူကြီး ဘစိကား ကျွန်ုပ်ကို မြင်သည်နှင့်
ဟင်... ဘာတွေပါ သွားလဲ
ကျွန်တော် ပါသွားတာကို

ဖြစ်ရလေကွာ... ဒါတို့ အိမ်လဲ သူက... သူခိုး ခိုးခံရတယ်
ဟုတ်... သူခိုး ခိုးခံရတယ်...
သူကြီး ဘစိကား စားပွဲအား လက်သီး ဖြင့် ထိုးဘဲ ဒေါသထွက်သည်။
ဟုတ်ပါတယ်။ သူကြီး ကျွန်ုပ် မစားရက် မသောက်ရက် စုဆောင်းထားတာလေး ကုန်ပါပြီ တော့
သူကြီး ကား ဒေါသထွက်လေပြီ။

ပြောစမ်း
၃၄

ဟော့.. ဘိုးနီး မရှိပါလား
ဒါပေမဲ့ ... ဘိုးတော မဟုတ်ဘူး
လာပါတော့ရော

ခုတ်မယ်
သတ်မယ်

၄၂

သူခိုး.. သူခိုး
လာကြပါဦး

ကျန်ရှိပါလည်း ဒေါသ ဖြစ်နေသော အဆိုးလှမ်း
ဟဲ-ဟဲဗျာ... သူသေ ကိုယ်လဲ

ဒါ... ဒါ...

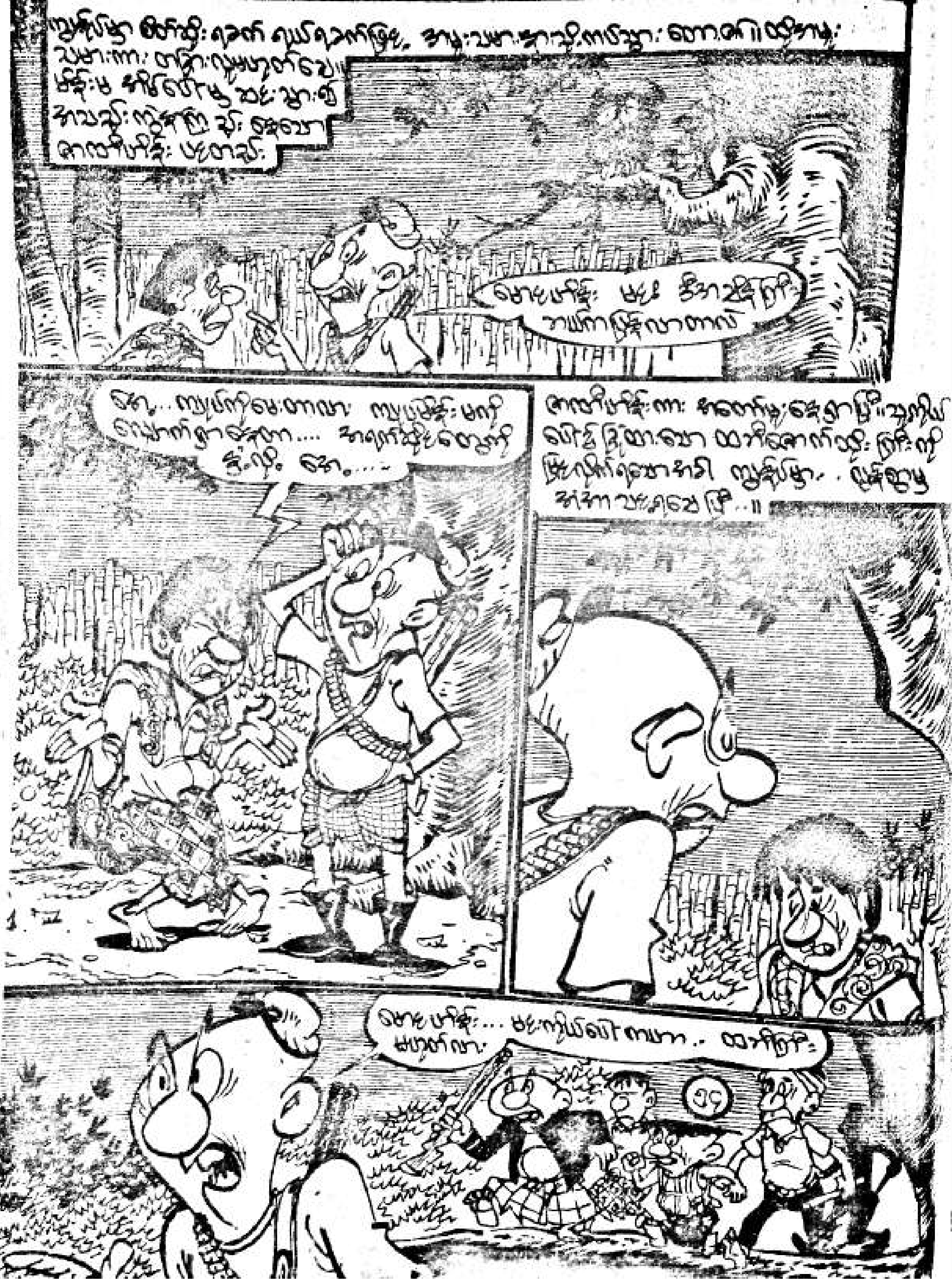

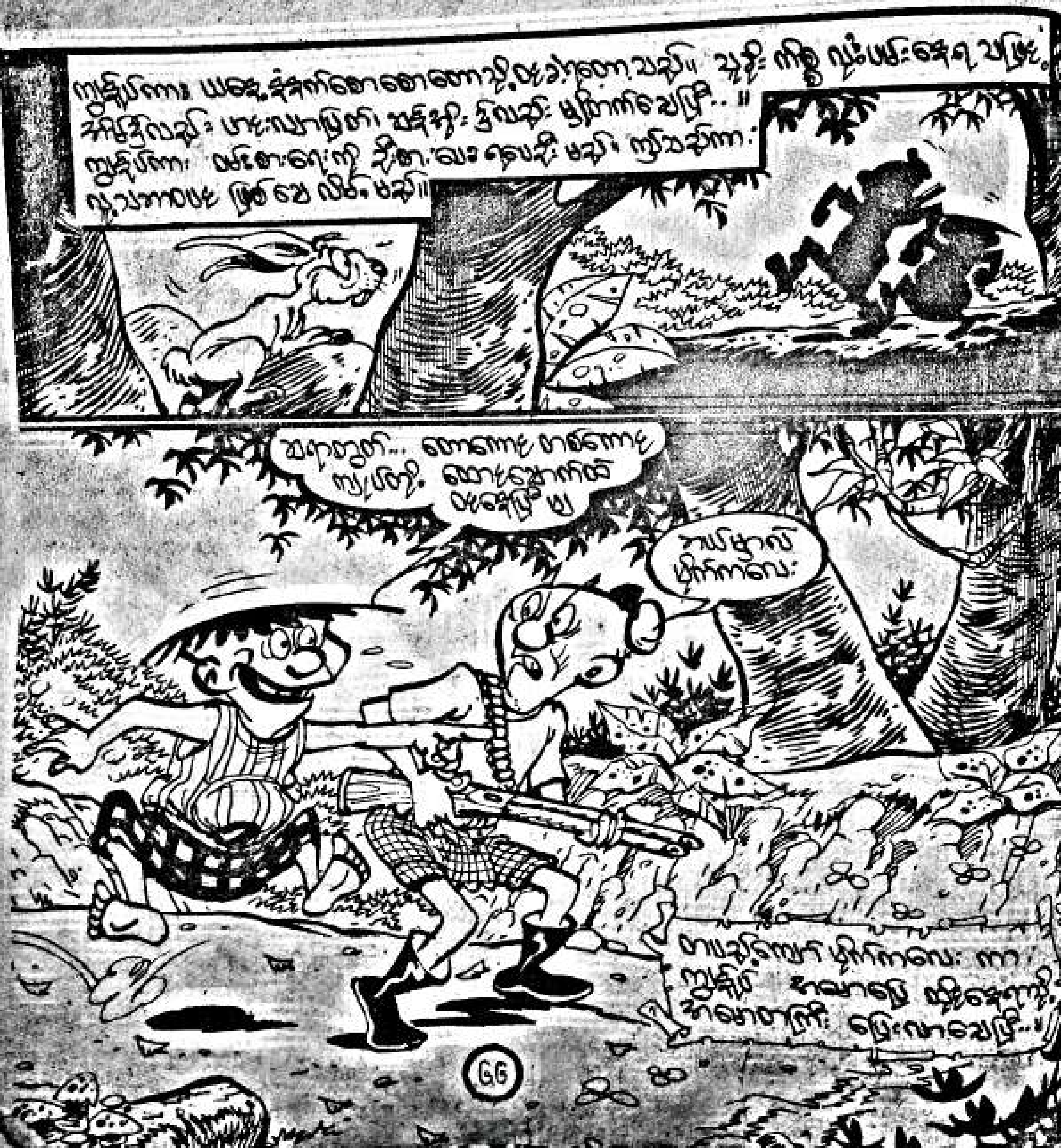
ဆရာတွတ်... တောကောင် တစ်ကောင်
ဘယ်မှာလဲ

ကျွန်ုပ်လည်း ... ထားခဲ့ပြီး ... နောက်သို့ လိုက်ခဲ့တော့သည်။
ဟိုမှာ...ဟိုမှာ.... ... မသိဘူး..!
ကျွန်ုပ်တို့ကား ... နေတော့တယ်။

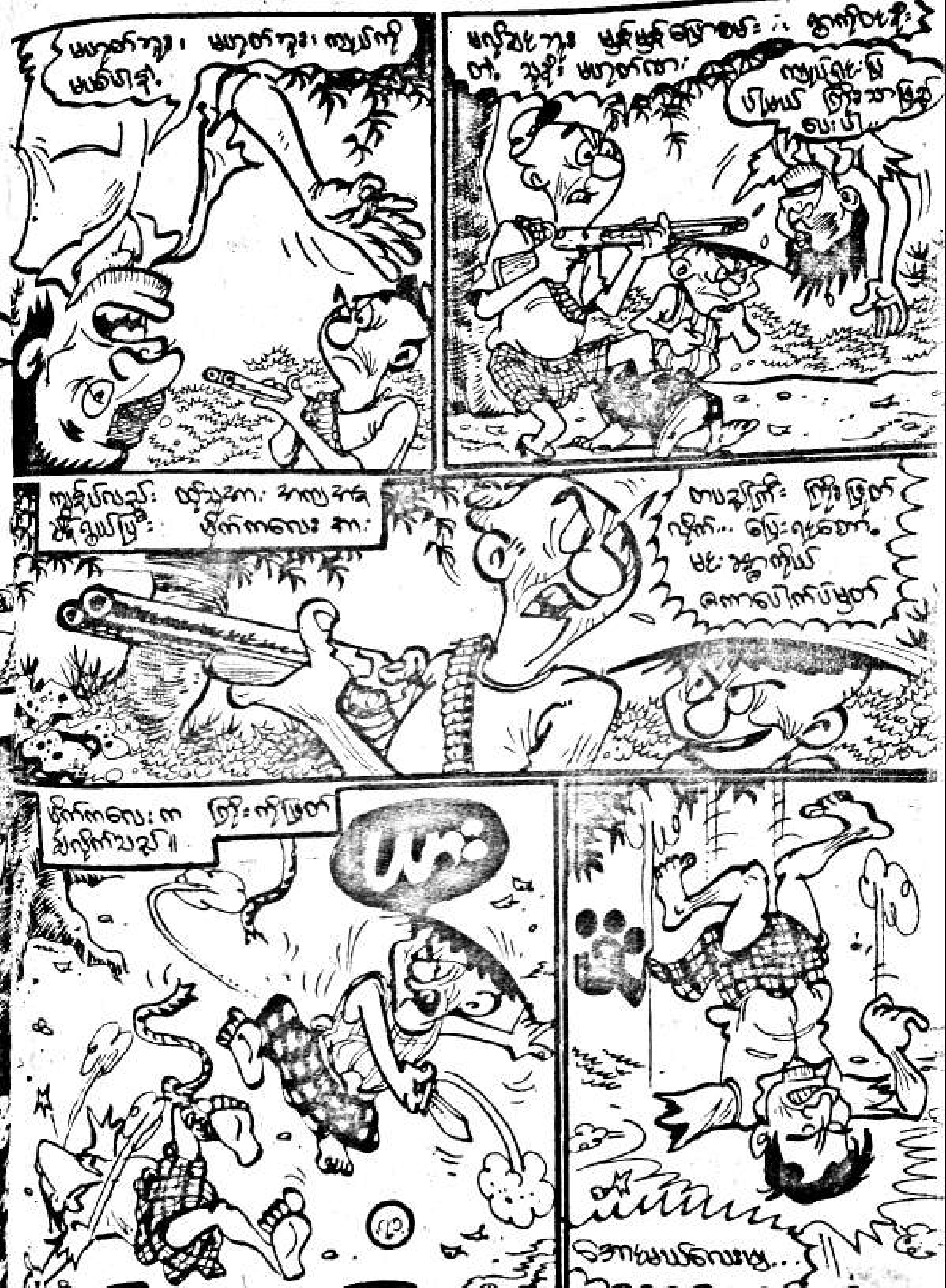

ရေ...ရေနည်း နည်း ပေးပါ...

လာကွယ်

သားမောင် ကျုပ်ဆီလည်း ရောက်ရော ကျုပ်မှာ... အလုပ်အကိုင် မဲ့ပြီး အသေ ဖြစ်နေတယ်။ ကျုပ်ခိုးမယ့် အိမ်ရှေ့ မှာ... အလာ ရပ်ပြီး သားမောင်ကို... လှမ်း အိတ်လေး တစ်လုံး လှမ်းပေးပြီး ပေတို့ ပေတို့ ကို ခေါ်လေ စလိုက် တယ်
ဘယ်လောက် လုံခြုံတဲ့ အိမ်ဖြစ်ဖြစ် ရအောင် ဝင်သွားပြီး ကျုပ်ကိုဝင်ဖို့ တံခါး ပေါက်ဖွင့် ပေးတယ်... ကျုပ် အိမ်ထဲရောက် တော့ ရှိသမျှ ပစ္စည်းတွေ လက်ဝတ်လက်စား နဲ့ ငွေကြေးတွေ အားလုံး ကျုပ်နဲ့ ဝိုင်း သယ်တာလေ.
သားမောင် ဟာ... ငယ်ငယ်တည်း က... ကျုပ်ဆရာ ယက္ခ ဆီမှာ... ပညာကုန်တတ် ပြီး သား ဆိုတော့. အလွန် သုံးလို့ မကုန်တော့ ဘူးလေ.....

ကျုပ်ကိုမစားပါ ကျုပ်မှာ... အပြစ် ရှိပါဘူး... အဲဒါ တို့ ဗိုက... ဦးတာ! မျောက်ဆိုးတွေ တစ်ပြား တစ်ချပ်မှ မပေးပါ ဘူး...
ကျွန်ုပ်ကား ၊ သူ၏ ပညာဖြင့် အား အမျိုးမျိုး မှန်းလေတော့၏။ သူကား အသိဉာဏ်မရှိသော ပညာ၏ အား အကုန်ပင် ပေလေပြီ။
ကျွန်ုပ်လည်း မျက်ရည်စိုးနေသော မျောက်ကလေး ဘားမောင်ကို ကျွန်ုပ် ရင်ခွင်မှ ချပေးလိုက်တော့၏။ ဘားမောင်လေး ဗိုက်မှ ကျည်ဆံကို ကျွန်ုပ် ထုတ်ပေးလိုက်ရာ... ကျွန်ုပ် မသိသော... ကျည်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်တော့၏။ မျောက်ကလေး ဘားမောင်ကား ကျွန်ုပ်အား ကြည့်သော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ထိုမျောက်ကလေး ဘားမောင်မှာ စကား မပြောတတ်သည် ဆိုရုံမျှ ကျွန်ုပ်ကား သူ့အဖြေကိုနားလည်ပါသည်
ဦးဦးရယ် ဘားမောင်ကို ဦးကယ်လို့ ..၊ ဘားမောင် သူ့ဦး မဟုတ်ပါဘူး ဦးဦးရယ်..၊ ဘားမောင်ကို ဦးဦး ပညာ က အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ်..၊ အရမ်းကျေးဇူးတင်တယ်! ဦးဦး ပညာ ရှိုးတာကို ဘားမောင် ကျေးဇူးဆပ်ရ မှာကိုးလား ဦးဦးရယ်
၇၉

ပေတုံး ပေတုံး
သူလည်းပျော်တယ်၊
သားမောင်လည်းပျော်တယ်၊
ဦးဦးရယ်
၁၀

သာ့တူက... ဒီသူခိုးကောင်ကို ခေါ်သွားမယ်....

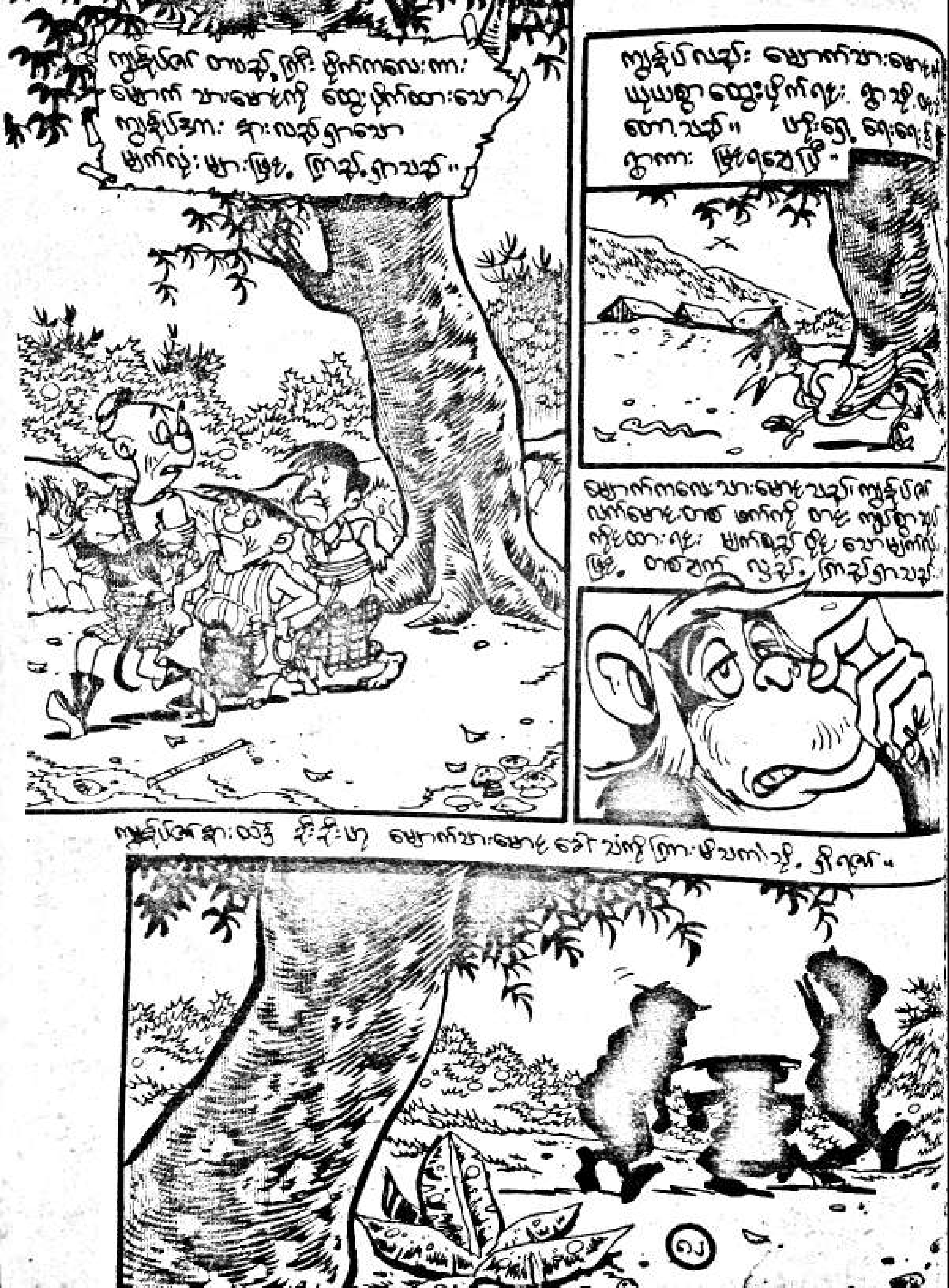
ကျွန်ုပ်၏ တသည့်ကြိုး မှိုက်ကလေးကား
မျောက်သားမောင်ကို ချွေးပြိုက်ထားသော
ကျွန်ုပ်အား နားလည်ရှာသော
မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ရှာသည်။
ကျွန်ုပ်လည်း မျောက်သားမောင်
ယုယစွာ ချွေးပြိုက်ရင်း နှာဆို့
တော့သည်။ ဟိုးရှေ့ ရေးရေး
သွားကား မြင်ရသေးပြီ။
မျောက်ကလေး သားမောင်သည် ကျွန်ုပ်၏
လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို တင်းကျပ်စွာ
ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း မျက်ရည်ဝဲ၍ သောမျက်လုံး
ဖြင့် တစ်ချက် လှည့်ကြည့်ရှာသည်။
ကျွန်ုပ်ကား နားလည်၏ မီးမီးမှာ မျောက်သားမောင် ခေါ်သံကို ကြားမိသကဲ့သို့ ရှိရှာ။
၈၂

စာပေပန်းခင်း